

DAVID WILKERSON – NE EMELJETEK KEZET AZ ÉN FELKENTJEIMRE!

(Touch Not Mine Anointed. November 19, 2001)

„Ne emeljetez kezet felkentjeimre, prófétáimat se bántsátok!” (Zsolt. 105,15) Ez a rövid vers erőteljes figyelmeztetést tartalmaz az Úrtól, és minden egyes szót komolyan vesz: jaj akármelyik nemzetnek vagy személynek, aki kezét Isten választottjára emeli. És jaj akárkinek, aki prófétáit bántalmazza.

Ezt a szigorú figyelmeztetést két szempontból kell megértenünk. Először: a „felkentek” és a „próféták” a természetes Izraelre vonatkoznak, Isten ószövetségi népére. Azonban Isten figyelmeztetése, hogy ne bántalmazzuk választottjait, mára is vonatkozik. Egyházára, a szellemi Izraelre is.

Főleg az Ó Testamentum prófétáira és a jelen idők szolgálóira gondolunk, akik az igazság mellett állnak, mikor halljuk a figyelmeztetést, de a többi szolgálójára is vonatkozik. Mégis további jelentősége is van. Istennek Ábrahámmal kötött szövetségében Ábrahámnak adta Kánaán földjére a jogcímet:

„Örökké emlékezik szövetségére, az ezer nemzedéknek parancsolt ígére, amit Ábrahámmal kötött, ahogy Izsáknak megesküdött. Jákób elé tárta, elrendelte, Izraelnek örök szövetségül: Neked adom - mondta - Kánaán földjét kiosztott örökségül! Akkor még alig néhányan voltak, kevesen éltek ott mint jövevények. Nemzettől nemzetig vándoroltak, egyik országból a másik néphez. De senkinek sem engedte elnyomni őket, sőt királyokat is megintett miattuk: Ne nyúljatok fölkenntjeimhez, prófétáimat se bántsátok!” (Zsolt. 105,8-15)

A 78. Zsoltár erre a földre, Istennek Ábrahámmal kötött szövetségére utal: „Bevitte őket szent területére, erre a hegyre, melyet jobbával alkotott.” (Zsolt. 78,54) Azt mondja, hogy Isten saját kezével szerezte meg Kánaánt. És „Népeket űzött ki előlük, nekik osztotta ki azoknak birtokát, Izrael törzseit telepítette sátraikba.” (78,55)

Az Úr maga húzta meg a határok vonalait népe számára. Megalapozta az örökség határvonalait „a Jordántól a tengerig.” Más szóval, Isten felrajzolta a térképet. Mintha egy magaslatról nézve kimérte volna Szent szelleme által Kánaán földjét, „ennyi kilométer északra, ennyi kilométer délre, ennyi keletre és nyugatra.”

Röviden, az Úr népének adta a jogcímet a földre az Ábrahámmal kötött szövetségen keresztül. És az Izraelitákat Mózes vezette be örökségükbe. Isten parancsolata szerint kiűzték a gonosz nemzeteket, akik ott éltek. Amint letelepedtek az ígért földjén, Isten különbséget tett közöttük és a többi nép között. Népe, mint az Ó „választottjai” lettek elismerve, mint felszentelt, felkent nép. Az Úr „senkinek sem engedte elnyomni őket, sőt királyokat is megintett miattuk: Ne nyúljatok fölkenntjeimhez, prófétáimat se bántsátok!” (105,14-15)

Mózes, Isten prófétája mondta, „A Felséges részt adott a népeknek, és szétosztotta az emberfiakat, megszabta a népek határait, Izrael fiainak száma szerint.” (V. Mózes 32,8) Ezek a határok, amelyeket Isten népének adott, majd egyháza székhelye lenne. És ebből az Ó Testamentumi nemzetből keletkezne az Új Testamentumi egyház.

Mikor Isten figyelmeztette az emberiséget, azt mondta: „Kiválasztottam ezt a népet hogy enyéim legyenek. Felkentem és elválasztottam őket magamnak. És attól az időtől fogva, nem engedtem meg, hogy akármelyik más nép is bántalmazza őket”.

Tiltakozhatsz mondván, „de a zsidóság borzalmasan szenvedett a történelem során. Mi a helyzet Hitlerrel és a Holocausztal?” Igen, Izrael nagy sérelmet szenvedett, de a bántalmazók mindig szörnyű következményekkel álltak szemben. Isten figyelmeztetése felénk, „Mikor felkentjeimre kezet emelsz, akkor az nagy veszéllyel fog járni. Sokba fog kerülni.”

Németország borzasztó árat fizetett gonoszságáért. Nemcsak városaik bombázását és lerombolását szenvedte el a német nemzet, de a nép évtizedekig szenvedett nehézségeket. Németország történelméből, hallom Isten szavát hangosan csengeni: „Ne emeljetez kezet felkentjeimre.”

Igazában, Ábrahám óta az egész világnak szól Isten figyelmeztetése: „Ne bántalmazzatok népemet, Izraelt. Ne érintsetek vagy mozdítsátok el határait, melyeket én magam mértem ki számukra.” Nem számít, hogy mi a politikai helyzet, vagy mit gondolunk Izraelről. Isten meg fogja ítélni azt a népet, akik nemzetét vagy annak határait megérintik. Ha akármelyik ország ezt megmerészeli, saját jövőjének árán teszi azt.

Egy olyan ügyről akarok beszélni, ami csontomig megdermeszt.

Amerika mindig Izrael legjobb barátja és védelmezője volt, mióta 1948-ban nemzetté vált. Mint minden más országnak nekünk is gondot kell viselnünk Isten figyelmeztetésére, hogy ne bántalmazzuk népét. Mégis Bush Elnök nyilatkozata Izraelt illetőleg ijedséggel tölt el.

Szeptember 11.-ke óta Amerika arra igyekezett, hogy koalíciót építsen ki a terroristák ellen különböző nemzetekkel. Ez a szövetség az arab nemzeteket is magába akarja foglalni, de sokan ezek közül esküdt ellenségei Izraelnek. És most, mint egy engedmény arra, hogy az arab támogatást megnyerje, az Elnök egy Palesztin Állam megalapítására törekszik.

A javasolt Palesztin Állam abból a területből lenne kiszakítva, amit Isten Izraelnek szövetségében adott. A palesztinok Jeruzsálem egy részét is követelik hogy az legyen a fővárosuk. Ilyen határozat egyenesen Isten figyelmeztetésével ellenkezik. Választottjaira emelne kezét, mivel határait megváltoztatná. Ez kigúnyolná Mózes, Isten prófétáját aki állította: „A Legfelsőbb adta nekünk ezt a földet.”

Kérlek ne gondold, hogy politizálok. Mint Isten egyik „őrállója”, az Ő szavát prédikálom. Továbbá, nem vagyok egy palesztin állam ellen sem. De hiszem, hogy ha egy ilyen államnak kell megalakulnia, legyen kijelölve Jordániából, nem pedig Izraelből. A Szentírás világos: Izrael határai nemcsak politikai de szellemi jellegűek is.

Mostanában gyűlölet van kialakulóban Izrael ellen világszerte. A palesztinai oldal egyre nagyobb támaszt nyer. Izrael vezetői magukra lettek hagyva. Az Elnök beszédében az a legtöbb Izraeli embert szólította meg, amikor azt mondta: „Magunkra lettünk hagyva. Ha kell, akkor egyedül is állni fogunk szomszédaink ellen. De tudjuk, hogy Isten velünk lesz.”

Világos, hogy Elnökünk kormánytársai között némelyek az arabokkal szimpatizálnak. Talán nem tudnak róla, de veszélyes tanácsokat adnak. Ilyen irányzat csak átkot hozhat Amerikára. Éveken keresztül nemzetünk nagy áldásnak örvendett, részben az Ábrahámnak adott Isteni ígéret miatt: „És megáldom azokat, akik téged áldanak és aki téged átkoz megátkozom”. (I. Mózes 12,3) De az Írás világos: „Ha rád támadnak is, nem tőlem lesz az. Aki rád támad, elesik veled szemben.” (Ézsaiás 54,15) Isten mondja, „Ha akármelyik nemzet gyülekezik Izrael ellen, hogy bántalmazza, az nem tőlem lesz.” Az Úrnak semmi része nincs az ilyen dologban.

Tegyük fel, hogy az Elnök tanácsot kér Izrael határait illetőleg valamelyik keresztény teológustól. Gondolom azt felelné: „Az Úr lemondott Izraelről az Ószövetségben. Azóta a zsidóság nem a választott népe. Visszautasították a Szövetséget, így Isten átadta őket az átoknak. Az egyetlen Izrael ma a szellemi Sion, Jézus Krisztus Egyháza. Keresztények az Ő felkentjei.”

Ezek a teológusok tudásukat különböző bibliai szövegekre alapozzák. Egy időben Izraelnek nem volt reménye gyógyulásra: „Ezt mondja az ÚR: Halálos a bajod, gyógyíthatatlan a zúzódásod!” (Jeremiás 30,12) Ugyancsak: „...Gonosz tetteik miatt kiűzöm őket házamból. Nem szeretem őket többé, mert vezéreik mind pártütők. ...Elveti őket az Isten, mert nem hallgattak rá. Bujdosók lesznek a népek között.” (Hóseás 9,15-17) „És mondá az ÚR: ...eltörlöm Izrael házának királyságát....mert ti nem vagytok az én népem, én sem leszek a tiétek” (1,4-9)

Ezeket olvasva úgy tűnik, hogy Isten nem fogja többé választott népét tulajdonának tekinteni. Mégis, később Hóseásban olvassuk: „Népem megrögzötten elfordul tőlem. Hívják őt a Felségeshez, de senki sem mozdul. Hogyan adnálak oda, Efraim, hogyan szolgáltatnálak ki, Izrael? Hogyan adnálak oda, mint Admát, hogyan bánnék veled úgy, mint Cebóimmal? Megindult a szívem, egészen elfogott a szájalom. Nem izzó haragom szerint bánok vele, nem döntöm újból romlásba Efraimot, mert Isten vagyok én, nem ember. Szent vagyok köztetek, nem indulatosan jövök.” „Kigyógyítom őket a hűtlenségéből, szívből szeretni fogom őket, mert elfordult róluk haragom. Harmat leszek Izraelnek:

virágozik majd, mint a lilium, gyökeret ver, mint a Libanon fája. Ágai szétterülnek, ékes lesz, mint az olajfa, és illatos, mint a Libanon. Újra Isten oltalmában fognak élni, gabonát termesztenek, virágoznak, mint a szőlő, híresek lesznek, mint a libanoni bor. Efraimnak semmi köze többé a bálványokhoz. Én meghallgatom, és törődöm vele. Olyan vagyok, mint a zöldellő ciprus, tőlem kapod gyümölcsödöt.” (11,7-9; 14,5-9)

Világos a szakaszok szerint, hogy Isten megtartotta szövetségét a „természetes” Izraellel. És ez a szövetség a földet is magában foglalja. Az Úr ugyancsak megígérte, hogy fenntartja Izraelt visszajöveteléig, amikor lába az Olajfák hegyét fogja megérinteni (Lásd Zakariás 14,4), amikor jön, Izrael fogja ellenőrzése alatt tartani a földet.

Ha még mindig azt gondolja valaki, hogy Isten feladta Izraelt, fontolja meg Pál szavait: „Kérem hát: Csak nem taszította el Isten az ő népét? Szó sem lehet róla. Hisz én is izraelita vagyok, Ábrahám magvából, Benjámintörzsből. Isten nem taszította el népét, melyet eleve felismert.” (Róma 11,1-2) Világos, hogy Pál a „természetes” Izraelről beszél.

Ha Amerika bántalmazná Izraelt, bármilyen módon mozdítaná is el határait, Isten ellenségünké válna. És nemzetünk végül káoszban találná magát. Imám az, hogy Izrael egy kincset se adjon fel földjéből. Zakariás előre megmondta, hogy Jeruzsálem félbe lesz vágva. De mikor ez történik, „...eljön az Úr és harcol azok ellen a nemzetek ellen...” (Zakariás 14,3)

Az Úr akkori figyelmeztetése a szellemi Sionra is vonatkozott.

Ézsaiás Isten egyházát „a Szent Sionjának” nevezi. Ezáltal a próféta Krisztust, a Megváltót Sionnal köti össze. Sion Krisztus egyházát reprezentálja, a mennyei Jeruzsálemet, a kihívott, választott egyházat ezekben az utolsó időkben.

Kérdezek, mi Isten fő gondja ma? Mi az amire koncentrálnak ezekben az időkben? Urunk fő gondolata Sionon központosul, az Ő egyházán. Nem a visszahanyagott, intézményes egyházzal beszélek. Krisztus láthatatlan "testéről" beszélek, mely a felkent, megszentelt hívőkből áll.

Talán csodálkozol, „de, nem törődik Isten a terrorista háborúval? Nem törődik Amerika gazdasági életével és jövőjével?” De igen, de csak amennyiben ezek egyházát érintik. Amennyiben az ilyen dolgok befolyásolják népére szóló terveit, Ő törődik ezekkel.

„A népek olyanok előtte, mint egy vízcsepp a vödörben, annyit érnek, mint egy porszem a mérlegserpenyőn, a szigetek egy homokszemnek számítanak. A Libanon fája nem elég a tűzre, állata nem elég az égőáldozathoz. A népek mind semmik előtte, pusztaságként tartja őket.” (Ézsaiás 40,15.17) Csak gondoldd meg: Anglia egy sziget, Manhattan egy sziget, Ézsaiás szerint Isten szemében mindkettő kicsiny. Igazában minden nemzet, Amerikát beleértve kevesebb, mint semmi az Úr szemében. Isten azt mondja ezzel, „Az Én örökkévaló gondom az elveszett világ és arra összpontosítok, hogy egyházam miképpen hirdesse a jó hírt azoknak.”

Bálám prófétálta: „(Isten) népe oly nép amely maga fog lakni és nem számítják a nemzetek közé.” (II. Mózes 23,9) Ez azt mondja, hogy Isten gyermekei egy más fajta nép, egy elválasztott nép. Nem számítunk a nemzetek közé. Valójában Krisztus testének különböző tagjai, akik a szellemi nemzetet képezik, találhatók a világ minden nemzetében. Isten hangsúlyozza: „A ti dolgotok nemcsak az ami a világban történik, hanem hogy ismerjétek az Én örökkévaló céljaimat és teljesítsétek be itt a földön.”

Tény az, hogy Isten áldja vagy bünteti a nemzeteket aszerint, hogy hogyan bánnak egyházával. Csak gondold meg: Egyiptommal kapcsolatban azzal törődött csak, hogy Fáraó alatt hogyan élt választottja. Isten elpusztította az egyiptomiakat és megfullasztotta hadseregét, mert bántalmazták népét. Ugyanígy, Isten egyetlen célja Babilonnal az volt, hogy Izraelt ki akarták irtani Eszter idejében. Amikor Hámán a zsidók ellen összeesküvést tervezett, Isten feltárta céljait és eltüntette a színről.

Ugyancsak, Isten Babilont nem azért pusztította el, mert bálványimádók voltak, vagy mert érzékenyek és erőszakosak voltak, hanem mert választottjait bántalmazták. Elhordták Izrael felszentelt edényeit a templomból, melyeket imádására szolgáltak és ivásra használtak azokat. Amint a Babiloniak Isten érdekeihez nyúltak, elpusztította őket.

Urunk harcolni fog minden nemzettel ezen a világon hogy megőrizze szent Sionját. Le fog rombolni minden birodalmat ítélő karjával. Lesújtotta a római birodalmat, mert megpróbálta kiirtani egyházát gonosz kínzásokkal. Valószínűleg a legrosszabb üldöztetés Diokletian császár alatt volt. Ez a gonosz ember üldözte és ölte a keresztényeket. Annak ellenére számuk növekedett. Végül is a császár megőrült. Azzal fejezte be uralkodását, hogy le kellett mondania Róma vezetéséről, mert örültségében megpróbálta elpusztítani Krisztus munkáját.

I. Mózes 20. fejezetében, Isten megbírálta a pogány királyt, Abimeleket, mert Isten felkentjét próbálta elpusztítani. Abimelek Sárát, Ábrahám feleségét vette magához háremébe. De Isten álmában azt mondta, „add vissza az embernek az ő felségét, mert ő egy Próféta, és imádkozik érted, hogy életben maradj, hogyha pedig nem adod vissza, tudd meg, hogy meghalsz te, és minden hozzátartozód.” (I. Mózes 20,7)

Mindezek a példák világosan mutatják, hogy Isten gondoskodik választottjáról. Mindenkiel szembeszáll, aki Izraelt vagy egyházát bántalmazni akarja.

Mindez a világ jelen helyzetével kapcsolatos.

Nemzetünknek a terrorizmus okoz traumát. Az iker tornyokat lerombolták, a Pentagont megtámadták. És csodálkozunk, „Mi Isten szerepe mindebben?” Urunk fájdalommal nézi az ártatlanok halálát. Szíve az özvegyeket és apátlanokat vigasztalja és segítséget nyújt nekik. Az Írások szerint királyságokat rombolt le, mert nem törődtek a tehetetlennel.

Mégis végül Istent az aggasztja, hogy mindez hogyan érinti Egyházát. Nem fogja megengedni, hogy örökkévalóságra vonatkozó célját bármi is mellékvágányra terelje. Meghatározott terve van az Egyházzal kapcsolatban, visszamenőleg a világ kezdete előtti időkre, és semmilyen beleavatkozást nem enged meg. Sem terroristák, sem vallás vagy nemzet egy lépéssel sem fogja hátráltatni Isten céljait népével kapcsolatban. Minden Isteni menetrend szerint halad.

Jézus az előre elrendelt időben született meg. Pontosan abban az órában érkezett ide amint azt Isten az örökkévalóságban előre elhatározta, és sem király sem, kormányzat vagy vallásos vezetőség nem tudta azt megakadályozni. Jézust ugyancsak Isteni előre elrendelt időben feszítették keresztre és támadt fel. Semmi sem tudja Isten örökkévaló terveit hátráltatni, hogy Fiának áldozata által a világot megmentse.

Végül pedig, éppen mielőtt az Atyához felszállt volna, Jézus kiadta az Egyházra vonatkozó parancsait, hogy menjünk el a világ minden részére prédikálni, hirdessük az evangéliumot és tanítsuk követőit, gyógyítsunk és üzzük ki a démonokat a megszállottakból. 2000 év után ez az igazság még mindig fennáll, Isten felkentjei megállás nélkül menetelnek előre. És mindenki, aki bántalmazza őket el fog tűnni.

Istennek van egy üzenete az Iszlám terroristáinak.

Mikor az iker tornyok ledőltek, Osama bin Laden terroristái táncoltak és örvendeztek. És amint a bombák hullottak Afganisztánra, Bin Laden figyelmeztette Amerikát: „A terror amit láttatok csak a kezdet. Eljött az idő, hogy a muszlimok megmutatják hitüket az egész világnak.” Ezzel a kijelentéssel, a „dzsihád” vagy a szent háború Amerikán megkezdődött.

Ugyanekkor, hivatalos személyiségek a világ minden részéről - elnökök, nagykövetek - összegyűltek az Amerikai vezetőséggel „ground zero”-nál az iker tornyok romjainál. Csak rázták fejüket hitetlenül, amint a pusztítást szemlélték. Hamarosan a világ minden részéről üzenetek jöttek, kérdezve, „Milyen hatással lesz ez Amerikára? Mennyi ideig fog tartani? Lesz valaha is New York olyan, mint azelőtt?”

Feltűnően hasonló kép jelenik meg Ézsaiás 14. fejezetében. Júdát az Asszírok éppen megtámadták, megrázza Jeruzsálemet: „Bizony, megalázta Júdát az ÚR Áház júdai király miatt, mert támogatta az erkölestelenséget Júdában, és nagyon hűtlenné lett az ÚRhoz.” (2. Krónika 28,19) Ugyanakkor, filiszteusok megtámadták Júdát, elfoglalt legalább öt várost és mindenütt pusztított.

Amint Júda meg lett alázva, a filiszteusok kezdtek kiabálva örvendezni és táncolni. De Isten Ézsaiást küldte hozzájuk mondván, „Ne örüljétek annyira, filiszteusok, hogy összetört a titeket verő bot! Mert a kígyó gyökeréről vipera sarjad, és gyümölcse repülő sárkány lesz. A legszegényebbek jól élnek, és a szegények bizton heverésznek, a te gyökeredet azonban éhhalállal sújtom, maradékodat

meggyilkolom. Jajgass, kapu, kiálts, város, rettegjete, ti filiszteusok! Mert füst gomolyog északról, senki sem téveszti el kijelölt helyét.” (Ézsaiás 14,29-31)

Isten előre megjósolta azoknak a sorsát, akik örvendeztek népének fegyelmezésén, „Jobb, ha elhallgattok, mert hamarosan látni fogjátok, hogy Juda biztonságban fog élni. És ti teljesen el lesztek pusztítva. Gyökerestül kirántalak és kiirtom a fajtádat éhség által.”

Ebben az időben Jeruzsálem egy királyi város volt. Elpusztítása meghökkentette a körülötte álló nemzeteket. Követek jöttek kérdezve, „Mi lesz Júda jövője: Hogyan változtatta mindez meg országotokat és miért engedte meg Istenetek városotok elpusztítását? Ki fog-e Jeruzsálem valaha emelkedni a hamuból?”

Hamarosan Júda hivatalos vezetői és a vallási vezetőség Ézsaiáshoz jött. Könyörögtek, „És mit felelnek a népek követői?” (14,32) Ézsaiás felelt: „Mit szólnak majd ehhez a népek követői? Azt, hogy az ÚR vetette meg Sion alapját, oda menekülnek népe szegényei!” (Ézsaiás 14,31-32) Más szóval, „Mondjátok a követeknek, hogy a Mindenható Isten alapította meg egyházát, választottját. És a pokol kapui nem tudtak ellene állani.”

Ugyanezt az üzenetet hallom ma az Úrtól. Azt mondja: „Mondjátok meg a terroristáknak, hogy az egyház Krisztuson, a kösziklén épült, él és jól van. Csak azt érték el, hogy felébresztették az alvó óriást. Ez nemcsak Amerika katonai ereje. Ez az Én egyházam, az én választottam. Szolgáim most fegyverkeznek és az ellenség ellen állnak fel olyan fegyverekkel, amelyekről az ellenségnek fogalma sincs.”

Mik ezek? Nem bombák, rakéták, kémiai fegyverek, ágyúk. Fegyvereink hatalmasabbak, mint ezek és garantáltan minden erősséget legyőznek. Tudtuk, hogy Osama Bin Laden és terroristái nem fognak tudni elbújni az ilyen speciális fegyverek elől.

Természetesen az imádság és hit erejéről beszélek. Nem a felületes imáról beszélek, amellyel egyesek Isten felé fordultak a támadás utáni hetekben. Azután pedig visszatértek ima nélküli életükhöz. Ugyancsak nem azokról az imákról beszélek egyes szolgálóktól, akik tagadják Krisztus isteni mivoltát és kicsúfolják a feltámadást. Imájuk nem talál meghallgatásra.

Nem, Isten megőrzött egy maradék népet magának. Ezek felismerték, hogy a Szeptember 11.-ei támadás egy ébresztő volt. Ezek a „eszes szüzek”, felszentelt hívők, akik lámpájukat elkészítették és feltöltötték olajjal. Most pedig a mennyet bombázzák imájukkal.

Ha tudnák a terroristák, hogy mit ébresztettek fel! Jézus Krisztus egyháza úgy imádkozik, mint soha ezelőtt. Sion kihozta ágyúit és térdén folytatja a háborút. Amerikában mindenütt, keresztény fiatalok jelentkeznek a csatára. Pásztoraiknak és szüleiknek azt mondják, „Odszánom magamat, mint misszionárius, hogy Jézust prédikáljam a muszlim országokban.”

Most sok miniszter csodálkozik, „mit mondhatunk mikor az emberek azt kérdezik, hogy mi fog történni az országgal? Mi lesz, ha több terroristatámadás jön?” Kétségtelenül országunk fel lett rázva és több terroristatámadás jön. De mélyen, bensőnkben Isten valami megrázhatatlant adott: Jézus Krisztus felépítette egyházát, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.

Krisztus Isten felkentje és választottja.

Isten felkente Fiát, Jézust és azok, akik Krisztusban vannak ugyancsak fel vannak kenve. A szó „felkenetett” Krisztus számára felszenteltet jelent. Röviden, egy sajátos, elválasztott nép vagyunk, akik az Ő testét képezzük. Olvastuk, hogy Jézus kiadta a parancsát felkentjeinek, hogy hirdessék az evangéliumot minden nemzetnek. Ez Isten meghatározott tanácsa. És sem nemzet, sem semmilyen személy nem merészeli hátráltatni az Ő örökkévaló céljait.

Mégis, tudjuk, hogy a Korán azt tanítja a muszlimoknak, hogy öljék a keresztényeket, ha azok megpróbálják Krisztushoz vezetni őket. Ezért, őszintén kérdezem a Talibáni mullahokat, ayatollahokat: Miért nem tanítottak misszionáriusokat terroristák helyett és miért nem küldték őket Amerikába és más országokba, ahol keresztények élnek? Ha vallásuk olyan feljebbvaló, miért nem próbáltak áttéríteni minket? Mitől félnek annyira, hogy inkább felrobbantják magukat? Üzenetük olyan üres és gyenge, hogy ahhoz, hogy a nép elfogadja terrorhoz kell fordulniuk?

Az Iszlám a kommunizmustól kell, hogy tanuljon. A hatalmas Szovjetunió Jézus Krisztus egyháza ellen folytatott háborút. Isten nélküli nemzeté tette a Szovjetuniót, ateizmust tanított az iskolákban. Leégetett templomokat és törvénytelené nyilvánította a Bibliát. Terrorizálta Isten választottjait mivel bebörtönözte szolgálóit és a hívőket kínozza.

Hogy válaszolt Isten minderre? Összeúzta a vasfüggönyt, nemcsak Oroszországban, de Európán keresztül mindenütt. Isten ezzel kijelentette, „Én alapítottam az egyházat és nem fogom megengedni, hogy választottaimhoz hozzá nyúljanak. Végetek van. Le foglak törni benneteket.” Az Úr letaposta a kommunizmust teljesen, feloszlatta a hatalmas Szovjet birodalmat. Szétdarabolta államait, félrelökte kormányzóit és a gazdasági életét csődbe vitte. Oroszország meg lett alázza, mert Isten felkentjére kezet emelt és prófétáit bántalmazta.

Mi volt a végső eredmény? Isten elárasztotta az országot misszionáriusokkal és szolgálattal. Hiszem, hogy ugyanez fog történni Afganisztánnal és Pakisztánnal is. Az Úr kinyitja az ajtót, amit ember nem tud becsukni. Semmi sem tudja hátráltatni örök céljait.

De Amerikának is tanulni kell a Szovjetunió leckéjéből. Nem zárhatjuk ki többé Istent társadalmunkból. Iskolákban a Biblia törvénytelené vált és minden keresztény szimbólum ki lett tiltva. Igenis az idő eljőhet, mikor kereszténységre való térítés is törvénytelen lesz.

De mindennek ellenére nem ijedünk meg és nem aggódunk. A Mindenható Isten alapította az egyházat és akármelyik nemzet törvényteleníti Őt az meg lesz semmisítve. Az Úr káoszt hozhat arra a nemzetre, de hasonló időkből, mint most újra megnyitja a társadalom kapuit az evangéliumra. Az iskolák segítségért fognak kiáltani és a kormány hivatalai szellemi segítséget fognak kérni. Még egyszer, Isten szolgálói fogják tudni prédikálni az igazságot mindenhol és mindenkor.

„Kiáltás és ujjongás, Sion lakója, mert nagy közöttetek Izrael Szentje! Mit szólnak majd ehhez a népek követői? Azt, hogy az ÚR vetette meg Sion alapját, oda menekülnek népe szegényei!” (Ézsaiás 12,6; 14,32) Isten egyháza szegénynek látszik és jelentéktelennek, de Krisztus kis nyája megmarad, bízva Igéjében: „Én alapítottam ezt az egyházat és felül fog kerekedni.”

Terroristák, és nemzetek nem fognak tudni Jézus keresztjének ellenállni. Figyelmeztette az egész világot, „Ne emeljétek kezet felkentjeimre, prófétáimat se bántátok!” (Zsoltárok 105,15)

Dicsőség az Ő Szent Nevének!

Forrás: www.tsculpitseries.org

Közzétéve a World Challenge engedélyével. P. O. Box 260, Lindale, Texas 75771, USA.